Udskriftsdato: 15. april 2024

2013/1 LSF 117 (Gældende)

Forslag til Lov om ændring af repatrieringsloven (Indførelse af permanent ordning med forhøjet etableringshjælp og supplerende reintegrationsbistand, ændret fordeling af udbetaling af etableringshjælp m.v.)

Ministerium: Social-, Børne- og Integrationsministeriet

Journalnummer: Social-, Børne- og Integrationsmin., j.nr. 2013-5755

Fremsat den 22. januar 2014 af social-, børne- og integrationsministeren (Annette Vilhelmsen)

Forslag

til

Lov om ændring af repatrieringsloven

(Indførelse af permanent ordning med forhøjet etableringshjælp og supplerende reintegrationsbistand, ændret fordeling af udbetaling af etableringshjælp m.v.)

§ 1

I repatrieringsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1052 af 28. august 2013, foretages følgende ændringer:

1. I *§ 7, stk. 2, nr. 4,* ændres »117.581 kr. « til: »127.517 kr.«, og »35.860 kr.« ændres til: »38.890 kr.«.

2. I § 7, *stk. 3, 1. pkt.,* ændres »17.581 kr.« til: »51.007 kr.«, og »5.860 kr.« ændres til: »15.556 kr.«.

3. I *§ 7, stk. 8,* »ændres formuebeløb på op til 20.000 kr.« til: »formuebeløb, herunder i form af kapitalpension m.v., på op til 50.000 kr.«, og »40.000 kr.« ændres til: »100.000 kr.«.

4. I *§ 10* indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Kommunalbestyrelsen kan i særlige tilfælde efter ansøgning genoptage en ansøgning om reintegrationsbistand efter stk. 1 eller stk. 3, hvis ansøgeren tidligere har fået afslag herpå under henvisning til stk. 1, nr. 1, og den pågældende inden for 2 år efter udrejsen fra Danmark har mistet eller væsentligt fået forringet sit forsørgelsesgrundlag. Ansøgning herom skal indgives senest seks måneder efter ansøger har mistet eller væsentligt fået forringet sit forsørgelsesgrundlag. Ansøgning om genoptagelse indgives til den kommunalbestyrelse, som tidligere har truffet afgørelse om afslag på reintegrationsbistand.

Stk. 4-7 bliver herefter stk. 5-8.«

5. I *§ 10, stk. 6,* der bliver stk. 7, indsættes i 2. pkt. efter »lande«: », der kan inddeles i landegrupper med sammenlignelige leveomkostninger,«.

6. I *§ 14, stk. 2,* ændres »2010-niveau« til: »2014-niveau«, og »2011« ændres til: »2015«.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. marts 2014.

Stk. 2. Loven finder ikke anvendelse i sager, hvor repatriering finder sted inden lovens ikrafttræden. I disse sager finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets baggrund og formål
3. Lovforslagets indhold
3.1. Indførelse af permanent ordning med forhøjet beløb til hjælp til etablering og supplerende reintegrationsbistand
3.1.1. Gældende ret
3.1.2. Ministeriets overvejelser
3.2. Ændret fordeling af udbetaling af hjælp til etablering
3.2.1. Gældende ret
3.2.2. Ministeriets overvejelser
3.3. Ændrede formuegrænser ved vurdering af egne midler
3.3.1. Gældende ret
3.3.2. Ministeriets overvejelser
3.4. Mulighed for i særlige tilfælde at genoptage en ansøgning om reintegrationsbistand
3.4.1. Gældende ret
3.4.2. Ministeriets overvejelser
3.5. Justering af reintegrationsbistanden ved repatriering til visse lande
3.5.1. Gældende ret
3.5.2. Ministeriets overvejelser
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
6. Administrative konsekvenser for borgerne
7. Miljømæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder
10. Sammenfattende vurdering af konsekvenser af lovforslaget

1. Indledning

Social-, Børne- og Integrationsministeriet ønsker at styrke repatrieringsordningen, så det sikres, at repatriering også fremover udgør et godt og økonomisk realistisk tilbud til de udlændinge, der af den ene eller den anden årsag ønsker at vende tilbage til deres hjemland.

Det fremgår af lov nr. 248 af 23. marts 2010 om ændring af repatrieringsloven (Udvidelse af målgruppen, forhøjelse af repatrieringsstøtten, justering af reintegrationsbistanden, ekstra reintegrationsydelse til visse udlændinge og styrkelse af den kommunale indsats), at repatrieringsloven skal tages op til revision i folketingsåret 2013-14. I den forbindelse skal der bl.a. tages stilling til, om det forhøjede beløb til hjælp til etablering og den supplerende reintegrationsbistand, der ved den nævnte lov blev indført som ordninger, der skulle gælde til og med 2013, skal videreføres. Ministeriet ønsker, bl.a. på baggrund af en analyse af de to ordninger, at de skal fortsætte.

Herudover ønsker ministeriet at gennemføre en række nye initiativer til forbedring af repatrieringsordningen med henblik på, at de udlændinge, der ønsker at vende tilbage til deres hjemland eller tidligere

opholdsland, får de bedst mulige betingelser herfor, herunder bl.a. at fremrykke udbetalingen af en større del af støttebeløbet til udrejsetidspunktet samt at justere reintegrationsbistandens størrelse i forhold til visse lande, således at bistandens størrelse bringes i bedre overensstemmelse med leveomkostningsniveauet i det pågældende land.

Med henblik på at sikre, at den enkelte udlænding er opmærksom på de muligheder, der ligger i repatrieringsordningen, og for at sikre, at udlændingen har det bedst mulige grundlag for at træffe en eventuel beslutning herom, afsættes 1,5 mio. kr. i hvert af årene 2014-2017 til en styrket informationsindsats om repatrieringsordningen. Bevillingens formål er gennemførelse af konkrete projekter, der blandt andet understøtter en informationsindsats målrettet grupper af udlændinge, der er dårligt integreret i det danske samfund, samt udlændinge fra lande, som hidtil kun har haft en begrænset brug af repatrieringsordningen.

Dette lovforslag indeholder på den baggrund forslag om at videreføre den forhøjede hjælp til etablering og den supplerende reintegrationsbistand, der blev indført ved lov nr. 248 af 23. marts 2010.

Lovforslaget indeholder endvidere forslag om at ændre fordelingen af udbetalingen af hjælp til etablering samt at hæve grænserne for den formue, der skal ses bort fra, for at kunne modtage hjælp til repatriering.

Herudover indeholder lovforslaget forslag om indførelse af en mulighed for i særlige tilfælde at søge om genoptagelse af en ansøgning om reintegrationsbistand.

Endvidere er det hensigten i en bekendtgørelse om reintegrationsbistandens størrelse at justere reintegrationsbistanden ved repatriering til visse lande og at fastsætte regler om at udvide landegrupperingerne for den pensionslignende reintegrationsydelse fra to til tre.

2. Lovforslagets baggrund og formål

Repatrieringsloven har til formål at give herboende udlændinge mulighed for at opnå støtte og rådgivning i forbindelse med tilbagevenden til hjemlandet eller til et tidligere opholdsland. Loven hviler på den forudsætning, at udlændingens tilbagevenden sker på frivilligt grundlag og med det formål at tage varig bopæl i hjemlandet eller det tidligere opholdsland.

Repatrieringslovens personkreds blev udvidet ved lov nr. 248 af 23. marts 2010, hvor kravet om tidsubegrænset opholdstilladelse for familiesammenførte til andre end flygtninge m.v. blev afskaffet og erstattet af et opholdskrav på fem år, og hvor udlændinge, der har opholdstilladelse på baggrund af en familiemæssig tilknytning til en herboende søn eller datter og er omfattet af lovens § 10, stk. 1, nr. 4, blev medtaget i den gruppe af personer, der kan repatriere uden referencen også repatrierer, ligesom betingelsen om tidsubegrænset opholdstilladelse for udbetaling af reintegrationsbistand blev afskaffet. Samtidig blev støttebeløbene markant forhøjet.

Antallet af udlændinge, der repatrierer til deres hjemland eller tidligere opholdsland, er steget væsentligt efter de nævnte ændringer. Således repatrierede i alt 129 udlændinge i 2009, mens der repatrierede 355 udlændinge i 2010, 613 i 2011 og 476 i 2012.

Det er i loven fastsat, at der skal fremsættes forslag om revision af repatrieringsloven i folketingsåret 2013-14.

3. Lovforslagets indhold

3.1. Indførelse af permanent ordning med forhøjet beløb til hjælp til etablering og supplerende reintegrationsbistand

3.1.1. Gældende ret

Repatrieringsloven indeholder en regulering af herboende udlændinges muligheder for at opnå økonomisk støtte og rådgivning i forbindelse med frivillig tilbagevenden til udlændingens hjemland eller et tidligere opholdsland, jf. repatrieringslovens § 1.

Kredsen af udlændinge, der kan modtage støtte og rådgivning efter repatrieringsloven, er nærmere fastsat i lovens § 3.

Lovens personkreds omfatter flygtninge m.v., familiesammenførte til flygtninge m.v., samt familiesammenførte udlændinge til andre end flygtninge m.v., herunder familiesammenførte til danske statsborgere. Loven omfatter desuden udlændinge, der har fået opholdstilladelse efter regler, som gjaldt før udlændingeloven fra 1983, herunder udlændinge, der er indrejst som gæstearbejdere før indvandringsstoppet i 1973, samt udlændinge, der er født her i landet som efterkommere af sådanne gæstearbejdere.

Der kan ydes økonomisk støtte i form af *hjælp til repatriering* efter § 7 (engangsydelse), og *reintegrationsbistand*, der er en løbende månedlig ydelse, jf. § 10.

Hjælp til repatriering, jf. lovens § 7, har til formål at give udlændinge, der ønsker at repatriere, mulighed for at modtage økonomisk støtte til tilbagevenden til hjemlandet eller det tidligere opholdsland, hvis udlændingen ikke selv har midler hertil, jf. § 7, stk. 1. Hjælp til repatriering omfatter bl.a. hjælp til etablering, der udgør et engangsbeløb, som udbetales i to dele i forbindelse med udlændingens tilbagevenden til hjemlandet. Hjælp til repatriering omfatter herudover bl.a. støtte til hjemrejsen, transport af personlige ejendele, etablering af erhverv i hjemlandet, sygeforsikring samt medicin og personlige hjælpemidler.

Det er en forudsætning, at udlændingen ikke selv er i besiddelse af midler, der kan dække behovet herfor. Efter gældende regler ses der bort fra formue på 20.000 kr. for enlige og 40.000 for ægtefæller, jf. lovens § 7, stk. 8.

Hjælpen til etablering blev med lovændringen i 2010 markant forhøjet fra knap 30.000 til 117.581 kr. (svarende til 127.517 kr. i 2014-niveau) pr. person, der er fyldt 18 år, og fra ca. 9.000 kr. til knap 36.000 kr. (svarende til 38.890 kr. i 2014-niveau) for børn under 18 år.

Hjælpen udbetales i to dele, hvoraf henholdsvis 19.067 kr. (voksne) og 6.355 kr. (børn) udbetales i forbindelse med udrejsen fra Danmark, mens det resterende beløb, henholdsvis 108.450 kr. og 32.535 kr., først udbetales efter fortrydelsesrettens udløb (som udgangspunkt et år efter udrejsen fra Danmark med mulighed for forlængelse til i alt maksimalt 24 måneder), jf. udlændingelovens § 17 a, eller, for de udlændinge, som ikke har fortrydelsesret, et år efter udrejsen fra Danmark. Det bemærkes, at bestemmelsen i udlændingelovens § 17 a omfatter flygtninge m.v. og familiesammenførte til flygtninge m.v. Familiesammenførte til andre end flygtninge og indvandrere, f.eks. de tidligere gæstearbejdere, har derimod ikke fortrydelsesret.

Reglerne om reintegrationsbistand, jf. lovens § 10, har til formål at give ældre og/eller uarbejdsdygtige udlændinge, der ønsker at vende hjem, men som ikke har mulighed herfor på grund af manglende forsørgelsesgrundlag, et økonomisk grundlag for at repatriere.

Det er en betingelse for at modtage reintegrationsbistand, at udlændingen ikke selv er i besiddelse af midler, der kan dække behovet herfor. Det indebærer bl.a., at der ved beregning af bistandens størrelse skal foretages fradrag for pension, der kan medtages i medfør af lov om social pension, lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. eller bilaterale aftaler om social sikring mellem Danmark og andre lande. For ægtefæller foretages vurderingen på grundlag af ægtefællernes samlede økonomiske forhold.

Reintegrationsbistanden udgør en løbende, månedlig ydelse i fem år. I stedet for en løbende, månedlig

ydelse i fem år kan udlændingen anmode om at modtage en løbende, månedlig livslang ydelse, som udgør 80 pct. heraf.

Social-, børne- og integrationsministeren fastsætter reintegrationsbistandens størrelse i en bekendtgørelse, jf. lovens § 10, stk. 6, hvori landene er inddelt i to grupper i forhold til en beregning af leveomkostningerne i de enkelte lande og på grundlag af en vurdering af mulighederne for en vellykket repatriering.

Bistanden ved repatriering til lande i gruppe 1 (bl.a. Bosnien-Hercegovina, Libanon, Serbien og Tyrkiet), udgør 2.500 kr. om måneden i fem år/2.000 kr. om måneden i livslang ydelse, mens bistanden ved repatriering til lande i gruppe 2 (bl.a. Israel, Japan og USA) udgør 4.500 kr. om måneden i fem år/ 3.600 kr. om måneden i livslang ydelse.

Ved lov nr. 248 af 23. marts 2010 blev desuden indført en supplerende månedlig reintegrationsbistand på 1.000 kr. i fem år/800 kr. i livslang ydelse for udlændinge, der har fået opholdstilladelse i Danmark før den 1. juli 2002.

Det følger af aftalen om en styrket repatrieringsindsats af 12. november 2009 mellem den daværende regering og Dansk Folkeparti, at den forhøjede hjælp til etablering og den supplerende reintegrationsbistand kun skal gælde ved repatriering i perioden 2010 til og med 2013.

Det fremgår af § 2, stk. 4, i lov nr. 248 af 23. marts 2010, at ministeren for flygtninge, indvandrere og integration (nu social-, børne- og integrationsministeren) fremsætter forslag om revision af loven i folketingsåret 2013-14 med henblik på en vurdering af, hvorvidt de to ordninger bør fortsætte.

3.1.2. Ministeriets overvejelser

Social-, Børne- og Integrationsministeriet ønsker, at repatriering også fremover skal udgøre et godt og økonomisk realistisk tilbud til de udlændinge, der ønsker at vende tilbage til deres hjemland.

Det følger af de gældende regler i repatrieringsloven, at der skal fremsættes revision af repatrieringsloven i folketingsåret 2013-14, således at der kan tages beslutning om, hvorvidt det forhøjede beløb til hjælp til etablering og den supplerende reintegrationsbistand skal videreføres.

Det er ministeriets opfattelse, at de forhøjede støttebeløb har bevirket, at repatriering udgør et økonomisk realistisk tilbud for de udlændinge, der selv ønsker at vende tilbage til deres hjemland eller tidligere opholdsland. Det understøttes af den stigende brug af ordningen – knap 500 i 2012 og mere end 600 i 2011. Herudover har Dansk Flygtningehjælp, der varetager rådgivningsopgaven efter repatrieringsloven og yder individuel vejledning til alle udlændinge, der overvejer at repatriere, fremhævet, at flere såvel flygtninge som indvandrere har tilkendegivet, at lovændringerne i 2010 har gjort, at repatriering nu anses som en realistisk mulighed.

Det foreslås på den baggrund, at det nuværende niveau for hjælp til etablering og den supplerende reintegrationsbistandvidereføres.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 1.

3.2. Ændret fordeling af udbetaling af hjælp til etablering

3.2.1. Gældende ret

Hjælp til etablering efter § 7, stk. 2, nr. 4, udgør 127.517 kr. (2014-niveau) pr. person, der er fyldt 18 år, og 38.890 (2014-niveau) pr. person under 18 år. Beløbet udbetales i to dele, hvoraf henholdsvis 19.067 kr. og 6.355 kr. udbetales i forbindelse med udrejsen fra Danmark, mens det resterende beløb udbetales

efter fortrydelsesrettens udløb, eller, for de udlændinge, som ikke har fortrydelsesret, et år efter udrejsen fra Danmark, jf. lovens § 7, stk. 3.

Denne fordeling af udbetalingen af hjælp til etablering kan udgøre en barriere for repatriering, da der er mange udgifter forbundet med etableringen i hjemlandet – udgifter, der skal afholdes i løbet af de første måneder.

3.2.2. Ministeriets overvejelser

Det er Social-, Børne- og Integrationsministeriets opfattelse, at en anden fordeling af udbetaling af hjælpen til etablering vil give udlændinge bedre forudsætninger for at etablere sig i hjemlandet eller det tidligere opholdsland, og at det derfor vil have en positiv effekt i forhold til en holdbar og bæredygtig repatriering. Ministeriet ønsker derfor at ændre fordelingen af udbetalingen af etableringshjælpen, så der fremover udbetales et beløb svarende til 40 pct. af det samlede beløb i forbindelse med udrejsen fra Danmark.

Ministeriet finder det dog samtidigt vigtigt at fastholde, at en betydelig del af støttebeløbet først udbetales efter (som udgangspunkt) et års ophold i hjemlandet. Det vurderes dels at kunne beskytte mod misbrug af ordningen, dels at understøtte at den enkelte gør et reelt forsøg på at genetablere sig i hjemlandet.

Det foreslås på den baggrund at ændre fordelingen af udbetalingen af hjælpen til etablering, således at der fremover udbetales 40 pct., svarende til 51.007 kr. for udlændinge over 18 år, og 15.556 kr. for udlændinge under 18 år (2014-niveau), i forbindelse med udrejsen.

Den resterende del vil som en konsekvens af den foreslåede ændring af § 7, stk. 3, udgøre op til 76.510 kr. for udlændinge, der er fyldt 18 år, og op til 23.334 kr. for udlændinge, der er under 18 år.

Den foreslåede fordeling sikrer på den ene side, at en repatrieret udlænding har et godt økonomisk grundlag at etablere sig på i sit hjemland eller tidligere opholdsland, således at det modvirkes, at en udlænding, der reelt ønsker at repatriere, må opgive på baggrund af økonomiske forudsætninger. På den anden side vil størstedelen af beløbet fortsat først komme til udbetaling efter et år eller for flygtninges vedkommende efter fortrydelsesfristens udløb, hvorved misbrug af ordningen forebygges.

I forhold til risikoen for misbrug af repatrieringsordningen bemærkes det, at det kun er flygtninge m.v., der er omfattet af udlændingelovens regler om fortrydelsesret og dermed har mulighed for at fortryde repatriering og vende tilbage til Danmark igen. Indvandrere, der repatrierer, har derimod ingen muligheder for at fortryde og vende tilbage til Danmark igen. Det bemærkes endvidere, at det følger af repatrieringslovens § 9, at en kommunalbestyrelse kan træffe beslutning om en tilbagebetaling af hjælp til repatriering, hvis særlige omstændigheder taler herfor, herunder navnlig hvis udlændingen ikke har gjort et reelt forsøg på at repatriere. Det bemærkes endelig, at det følger af repatrieringslovens § 7, stk. 1, at en udlænding kun kan få støtte efter repatrieringsloven, hvis han eller hun har til formål at tage varig bopæl i hjemlandet eller det tidligere opholdsland.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 2.

3.3. Ændrede formuegrænser ved vurdering af egne midler

3.3.1. Gældende ret

De gældende formuegrænser, hvorefter der skal ses bort fra formue på 20.000 kr. for enlige og 40.000 kr. for ægtefæller, afholder erfaringsvist en del udlændinge fra at repatriere, idet kommunalbestyrelsen ofte enten meddeler afslag på en ansøgning om hjælp efter repatrieringsloven, eller tvinger vedkommende til at realisere selv mindre pensionsopsparinger, hvorefter der – afhængigt af formuens størrelse – ofte kun

vil kunne ydes støtte til dække af flybilletten eller ydes et væsentligt mindre beløb til hjælp til etablering end det fulde beløb. Såfremt den pågældende udlænding samtidig repatrierer inden, at vedkommende er berettiget til at modtage reintegrationsbistand eller folkepension, vil den pågældende dermed ikke have noget forsørgelsesgrundlag i alderdommen.

3.3.2. Ministeriets overvejelser

Social-, Børne- og Integrationsministeriet ønsker at hæve grænserne for den formue, en kommunalbestyrelse skal se bort fra i forbindelse med vurderingen af, om en udlænding har midler til repatriering.

Det foreslås på den baggrund, at grænserne for at kunne modtage hjælp til repatriering hæves, således at der fremover ses bort fra formue, herunder i form af kapitalpension m.v., på 50.000 kr. for enlige og 100.000 kr. for ægtefæller.

Det beror på en konkret vurdering af den enkelte udlændings forhold, om den pågældende er berettiget til at modtage hjælp efter repatrieringsloven. Kommunalbestyrelsen skal ved vurderingen tage udgangspunkt i en konkret vurdering af, hvorvidt tilbagekøbsværdien kan bidrage væsentligt til den pågældende udlændings eller familiens forsørgelse, og kommunalbestyrelsen kan dermed se bort fra mere beskedne pensionsopsparinger, herunder f.eks., hvor tilbagekøbsværdien ikke modsvarer det opsparede beløb.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 3.

3.4. Mulighed for i særlige tilfælde at genoptage en ansøgning om reintegrationsbistand

3.4.1. Gældende ret

Efter gældende regler kan en udlænding kun få tilkendt reintegrationsbistand, hvis vedkommende ikke selv er i besiddelse af midler, der kan dække behovet for reintegrationsbistand. For ægtepar foretages vurderingen på grundlag af parrets samlede økonomiske forhold.

Der er efter gældende regler i repatrieringsloven ikke adgang til at genoptage en ansøgning om reintegrationsbistand på baggrund af ændrede forhold, når en udlænding først er repatrieret. Dette kan udgøre en barriere for repatriering i nogle situationer, idet en udlænding risikerer at stå uden forsørgelsesgrundlag. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis den indtægtsoppebærende ægtefælle efter repatriering afgår ved døden, eller hvis den pågældende udlænding på tidspunktet for repatriering modtager og kan medtage førtidspension, men hvor den pågældende efter overgangen til folkepension modtager et så lavt beløb om måneden, at vedkommende, såfremt repatriering først havde fundet sted på dette tidspunkt, ville have været berettiget til reintegrationsbistand.

3.4.2. Ministeriets overvejelser

Social-, Børne- og Integrationsministeriet ønsker at indføre en mulighed for i visse særlige tilfælde at søge om genoptagelse af en ansøgning om reintegrationsbistand, hvis forsørgelsesgrundlaget mistes eller væsentligt forringes i en kortere periode efter udrejsen fra Danmark.

Det foreslås på den baggrund, at der i repatrieringsloven indsættes en bestemmelse, hvor der skabes hjemmel for kommunalbestyrelsen til at genoptage sager om reintegrationsbistand, hvis forsørgelsesgrundlaget mistes eller væsentligt forringes inden to år efter udrejsen fra Danmark, og hvis ansøgningen indgives senest seks måneder efter, at ansøger har mistet eller væsentligt fået forringet sit forsørgelsesgrundlag.

Det er i den forbindelse en betingelse for at genoptage ansøgningen, at udlændingen inden repatrieringen har ansøgt om og fået afslag på reintegrationsbistand under henvisning til § 10, stk. 1, nr. 1, det vil sige, at den pågældende enten selv eller qua sin ægtefælle har været i besiddelse af midler, der kan dække beho-

vet for reintegrationsbistand. Det er endvidere en betingelse for, at kommunalbestyrelsen på baggrund af en anmodning om genoptagelse kan tilkende reintegrationsbistand, at udlændingen på tidspunktet for den oprindelige afgørelse opfyldte de øvrige betingelser for at modtage reintegrationsbistand, jf. lovens § 10, stk. 1, nr. 2-4.

Ansøgning om genoptagelse skal indgives til den kommunalbestyrelse, som har truffet afgørelse om afslag på reintegrationsbistand og skal vedlægges dokumentation for, at forsørgelsesgrundlaget er mistet eller væsentligt forringet. Det er en betingelse for, at kommunalbestyrelsen kan tilkende reintegrationsbistand, at den pågældende udlænding fortsat opfylder de øvrige betingelser for at modtage reintegrationsbistand, herunder at vedkommende fortsat opholder sig som repatrieret i sit hjemland eller tidligere opholdsland og ikke på anden vis er kommet i besiddelse af midler, der kan dække behovet for reintegrationsbistand.

Det beror på en konkret og individuel vurdering af hver enkelt sag, hvorvidt den pågældende udlænding opfylder betingelserne for at modtage reintegrationsbistand. Bestemmelsen er særligt tiltænkt anvendelse i de tilfælde, hvor den indtægtsoppebærende ægtefælle efter repatriering afgår ved døden og efterlader den overlevende ægtefælle uden forsørgelsesgrundlag, og hvor en udlænding, der på tidspunktet for repatriering modtog førtidspension og dermed ikke var berettiget til at modtage reintegrationsbistand, efter overgang til folkepension modtager et så lavt beløb om måneden, at vedkommende, såfremt repatriering først havde fundet sted på dette tidspunkt, ville have været berettiget til reintegrationsbistand.

Som udgangspunkt har den danske stat ikke en forsørgelsesmæssig forpligtelse over for udenlandske borgere, der bor i udlandet, uanset at de på et tidspunkt har haft bopæl i Danmark. Med henblik på at sikre, at en eventuel usikkerhed om det fremtidige forsørgelsesgrundlag ikke afholder udlændinge, der ønsker at vende tilbage til deres hjemland eller tidligere opholdsland, fra at benytte sig af repatrieringsordningen, og samtidig hindre, at kommunalbestyrelserne som følge af den foreslåede ændring er forpligtet til at behandle en ansøgning om genoptagelse adskillige år efter, at en borger er udrejst fra Danmark, foreslås det, at bestemmelsen alene omfatter sager, hvor ansøger har mistet eller væsentligt fået forringet sit forsørgelsesgrundlag i en periode inden for to år efter udrejsen fra Danmark.

En udlænding regnes som udrejst fra den dato, der er angivet i CPR-registret.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 4.

3.5. Justering af reintegrationsbistanden ved repatriering til visse lande

3.5.1. Gældende ret

Efter repatrieringslovens § 10, stk. 6, der med forslaget bliver til § 10, stk. 7, fastsætter social-, børne- og integrationsministeren størrelsen af reintegrationsbistanden for udlændinge, der repatrierer. Bistanden fastsættes i forhold til leveomkostningerne i de enkelte lande og på grundlag af en vurdering af mulighederne for en vellykket repatriering.

Reintegrationsbistandens størrelse fastsættes i en bekendtgørelse, hvori landene er inddelt i to grupper. Reintegrationsbistanden ved repatriering til lande, der er i gruppe 1 (bl.a. Afghanistan, Bosnien-Hercegovina, Irak, Libanon, Serbien, Somalia og Vietnam), udgør efter de gældende regler 2.500 kr. pr. måned i fem år/2.000 kr. i pr. måned i livslang ydelse, mens bistanden udgør 4.500 kr. pr. måned i fem år/3.600 kr. pr. måned i livslang ydelse ved repatriering til lande i gruppe 2 (bl.a. Israel, Japan og USA).

Det fremgår af bemærkningerne til lov nr. 248 af 23. marts 2010, at der skulle ske en reduktion af landegrupperne fra fire til to. De tidligere landegrupper 1 og 2 (bl.a. Afghanistan, Somalia og Vietnam) blev i den forbindelse slået sammen med den daværende landegruppe 3 (bl.a. Bosnien-Hercegovina,

Libanon, Serbien og Tyrkiet) til en ny landegruppe 1. Med landegruppeændringen og indførelsen af den supplerende reintegrationsbistand i 2010 blev landene fra den tidligere gruppe 1 og 2 dermed markant løftet fra 1.200 kr. til 2.800 kr. pr. måned i livslang ydelse, mens landene i den tidligere gruppe 3 kun oplevede en stigning på 800 kr. pr. måned.

3.5.2. Ministeriets overvejelser

Leveomkostningerne i visse lande, herunder lande i det tidligere Jugoslavien samt Tyrkiet, hvor størstedelen af den ældre gruppe repatrierer til, har over en årrække nået et niveau, hvor reintegrationsbistandens størrelse ikke står mål med leveomkostningerne, hvilket udgør en barriere for repatriering.

Social-, Børne- og Integrationsministeriet ønsker på den baggrund at justere beløbene for reintegrationsbistanden for visse lande, således at beløbene svarer til leveomkostningerne i de respektive lande. En justering af reintegrationsbistanden for visse lande forventes at medvirke til at gøre repatrieringsmuligheden til et gunstigt og økonomisk mere realistisk alternativ til en tilværelse i Danmark for herboende ældre udlændinge, som ønsker at tilbringe alderdommen i hjemlandet.

Det foreslås, at reintegrationsbistandens størrelse for de enkelte landegrupper som hidtil fastsættes ved bekendtgørelse. Sikring af sammenhæng mellem bistandens størrelse og de faktiske leveomkostninger i de enkelte lande forudsætter, at der løbende kan justeres i støttebeløbenes størrelse, hvis forholdene i de enkelte lande tilsiger det. I forbindelse med fastlæggelse af reintegrationsbistandens størrelse på bekendtgørelsesniveau vil der således også kunne blive tale om at ændre antallet af landegrupper og omplacere lande mellem de enkelte landegrupper, således at der løbende ved ændring på bekendtgørelsesniveau kan tages højde for udviklingen i leveomkostningerne i de enkelte lande.

I forlængelse af lovforslaget er det hensigten at udvide landegrupperingerne for reintegrationsbistanden fra to til tre, således at der etableres en ny landegruppe 2 bestående af bl.a. Bosnien-Hercegovina, Libanon, Serbien og Tyrkiet. Reintegrationsbistanden for den nye landegruppe vil blive fastsat til 3.500 kr. pr. måned i fem år/ 2.800 kr. pr. måned i livslang ydelse.

Ændringen indebærer i praksis, at reintegrationsbistanden ved repatriering til f.eks. Bosnien-Hercegovina, Libanon, Serbien og Tyrkiet øges med 1000 kr. pr. måned i fem år/800 kr. pr. måned i livslang ydelse.

Den nuværende landegruppe 2 bliver herefter til landegruppe 3.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget skønnes samlet set at medføre, at ca. 100 flere udlændinge årligt vil vælge at repatriere til deres hjemlande eller tidligere opholdslande i forhold til det, der var forudsat ved bortfald af den forhøjede etableringshjælp og den supplerende reintegrationsbistand. Fra og med 2014 forventes således, at 400 udlændinge hvert år vil benytte repatrieringsordningen. På denne baggrund skønnes de samlede offentlige merudgifter at udgøre -1,5 mio. kr. i 2014, 32,7 mio. kr. i 2015, 26,2 mio. kr. i 2016 og 19,7 mio. kr. i 2017.

Isoleret set medfører lovforslaget øgede udgifter for det offentlige til repatrieringsstøtte og reintegrationsbistand på 6,6 mio. kr. i 2014, 48,8 mio. kr. i 2015, 50,6 mio. kr. i 2016 og 52,3 mio. kr. i 2017. Merudgiften i 2014 skyldes hovedsagligt, at forslaget om en ændring af fordelingen af, hvornår etableringshjælpen udbetales, medfører merudgifter på 11,9 mio. kr. i 2014. Merudgiften i 2014 er således alene en konsekvens af en fremrykning af en del af etableringshjælpen til de pågældende udlændinge.

Dertil kommer mindreudgifter til overførselsindkomster, da størstedelen af dem, der repatrierer, modtager indkomstoverførsler (herunder kontanthjælp, førtidspension, folkepension mv.). Som følge heraf skønnes

det, at 100 flere repatrieringer årligt vil medføre offentlige mindreudgifter til overførselsindkomster på 8,1 mio. kr. i 2014 stigende til 32,6 mio. kr. i 2017, jf. tabel 1.

Tabel 1. Offentlige mindreudgifter til overførselsindkomster ved 100 flere repatrieringer årligt (mio. kr. i 2014-pl.)

	2014	**2015**	**2016**	**2017**
Antal flere repatrierede (personer)	100	200	300	400
Kontanthjælp	1,8	3,6	5,4	7,2
Dagpenge	0,4	0,7	1,1	1,6
Efterløn	0,2	0,3	0,5	0,7
Førtidspension	2,5	5,1	7,8	10,4
Folkepension	3,2	6,3	9,5	12,7
I alt	**8,1**	**16,1**	**24,4**	**32,6**

Lovforslaget vil således samlet medføre merudgifter til repatrieringsstøtte og reintegrationsbistand, der modgås af mindreudgifter til overførselsindkomster. De samlede økonomiske konsekvenser fremgår af tabel 2.

Tabel 2. Samlede økonomiske konsekvenser ved lovforslaget (mio. kr. i 2014-pl.)

	2014	**2015**	**2016**	**2017**
Statslige merudgifter	6,6	48,8	50,6	52,3
Mindreudgifter	-8,1	-16,1	-24,4	-32,6
- heraf stat	-5,0	-9,7	-14,8	-19,7
- heraf kommune (Budgetgaranti)	-3,1	-6,3	-9,6	-12,9
Samlede økonomiske konsekvenser	**-1,5**	**32,7**	**26,2**	**19,7**

Lovforslagets økonomiske konsekvenser skal forhandles med de kommunale parter.

6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget medfører ikke erhvervsøkonomiske eller erhvervsadministrative konsekvenser.

7. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

8. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige konsekvenser.

10. Hørte myndigheder

Et udkast til lovforslag har været sendt i høring i perioden den 11. december 2013 til den 8. januar 2014 hos følgende myndigheder, organisationer m.v.: Advokatrådet, Amnesty International, Ankestyrelsen, AOF-Danmark, ATP, Børne- og Kulturchefforeningen, Danner, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Erhverv, Dansk Flygtningehjælp, Dansk Folkeoplysnings Forbund, Danske Handicaporganisationer, Dansk Industri, Danske Regioner, Dansk Røde Kors, Dansk Socialrådgiverforening, Datatilsynet, Det Centrale Handicapråd, Dignity – Dansk Institut mod Tortur, Dokumentations- og Rådgivningscentret om Racediskrimination, FOF's Landsorganisation, Foreningen af Ledere ved Danskuddannelser, Foreningen af Socialchefer i Danmark, Frivilligrådet, Institut for Menneskerettigheder, Jobrådgivernes Brancheforening, Kommunernes Landsforening, KL, Landsorganisationen i Danmark, Liberalt Oplysningsforbund, Lærernes Centralorganisation, NETOP – Netværk for oplysning, Oplysningsforbundenes Fællesråd, Retspolitisk Forening, Retssikkerhedsfonden, Rigsrevisionen, Rådet for Social Udsatte, Rådet for Etniske Minoriteter, Uddannelsesforbundet, UNHCR og Ægteskab Uden Grænser.

11. Sammenfattende vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/mindreudgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Lovforslaget skønnes at medføre offentlige mindreudgifter på 8,1 mio. kr. i 2014, 16,1 mio. kr. i 2015, 24,4 mio. kr. i 2016 og 32,6 mio. kr. i 2017. Heraf vedrører 5,0 mio. kr. i 2014, 9,7 mio. kr. i 2015, 14,8 mio. kr. i 2016 og 19,7 mio. kr. i 2017 statslige mindreudgifter, medens 3,1 mio. kr. i 2014, 6,3 mio. kr. i 2015, 9,6 mio. kr. i 2016 og 12,9 mio. kr. i 2017 vedrører kommunale mindreudgifter.	Lovforslaget skønnes at medføre statslige merudgifter på 6,6 mio. kr. i 2014, 48,8 mio. kr. i 2015, 50,6 mio. kr. i 2016 og 52,3 mio. kr. i 2017.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Efter den foreslåede ændring af *§ 7, stk. 2, nr. 4*, i repatrieringsloven om hjælp til etablering fastsættes det, at beløbet, som en udlænding kan modtage i hjælp til etablering, kan udgøre op til 127.517 kr. for en

person, der er fyldt 18 år, mens en udlænding, der er under 18 år, kan modtage op til 38.890 kr. Beløbene er fastsat i 2014-niveau.

Der er alene tale om en præcisering, der sikrer, at beløbene i § 7, stk. 2, nr. 4, er fastsat i samme niveau, som beløbene efter den foreslåede ændring af § 7, stk. 3.

Det forhøjede beløb til hjælp til etablering blev indført i 2010 med det formål at sikre, at en udlænding, der ønskede at repatriere, havde et økonomisk tilstrækkeligt grundlag for at etablere sig i hjemlandet eller det tidligere opholdsland. Det fremgår af bemærkningerne til lov nr. 249 af 23. marts 2010, at det forhøjede beløb alene skulle gælde for en periode ved repatriering i 2010-2013, og at der skulle fremsættes forslag om revision af repatrieringsloven i folketingsåret 2013-14. Den foreslåede ændring af § 7, stk. 2, nr. 4, indebærer, at ordningen videreføres.

Er udlændingen i besiddelse af formuebeløb, der overstiger de i bestemmelsen i § 7, stk. 8 anførte formuegrænser, jf. de foreslåede forhøjede formuegrænser i forslagets § 1, nr. 3, vil den overskydende formue blive fratrukket i hjælpen til repatriering i overensstemmelse med de gældende regler. Overskydende formue skal som altovervejende udgangspunkt fratrækkes i den del af beløbet af hjælp til etablering, der kommer til udbetaling efter fortrydelsesfristens udløb eller efter et år, jf. lovens § 7, stk. 3, idet der er væsentlige udgifter forbundet med etableringen i hjemlandet, hvorfor behovet for midler er størst i perioden umiddelbart efter repatriering er foretaget.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger i afsnit 3.1.

Til nr. 2

Efter den foreslåede ændring af *§ 7, stk. 3*, vil en udlænding, der er fyldt 18 år, i forbindelse med udrejsen få udbetalt indtil 51.007 kr. i hjælp til etablering, mens en udlænding, der er under 18 år, vil få udbetalt indtil 15.556 kr.

Med den foreslåede ændring af § 7, stk. 2, nr. 4, jf. forslagets § 1, nr. 1, hvorved beløbene bringes i 2014-niveau, svarer de foreslåede beløb til, at der fremover udbetales, hvad der svarer til 40 pct. af det samlede beløb til hjælp til etablering i forbindelse med udrejsen fra Danmark.

Med den foreslåede ændring af § 7, stk. 3, fastsættes de beløb, som en udlænding modtager på tidspunktet for tilbagevenden til hjemlandet eller det tidligere opholdsland, i 2014-niveau, jf. lovforslagets § 1, nr. 6.

Der er med den foreslåede ændring ikke tilsigtet ændringer af praksis i forhold til udbetalingen af anden del af hjælp til etablering efter lovens § 7, stk. 3. For udlændinge, der har fortrydelsesret efter udlændingelovens § 17 a, stk. 1 eller 2, udbetales den resterende del af hjælp til etablering efter repatrieringslovens § 7, stk. 2, nr. 4, efter fortrydelsesfristens udløb, mens den, for de udlændinge, som ikke har fortrydelsesret, udbetales et år efter udrejsen fra Danmark, jf. lovens § 7, stk. 3, 3. pkt.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger i afsnit 3.2.

Til nr. 3

Efter repatrieringslovens § 7, stk. 1, yder kommunalbestyrelsen efter ansøgning hjælp til repatriering til en udlænding, der ønsker at vende tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland med henblik på at tage varig bopæl, hvis udlændingen ikke selv er i besiddelse af midler hertil.

Udlændinge, der er i besiddelse af formue, kan som udgangspunkt ikke få hjælp til repatriering. Det beror på en konkret vurdering af den enkelte udlændings forhold, om den pågældende har tilstrækkelige midler.

Med den foreslåede ændring af *§ 7, stk. 8*, forhøjes det beløb, som kommunalbestyrelsen skal se bort fra, fra 20.000 kr. til 50.000 kr. for enlige, og fra 40.000 kr. til 100.000 kr. for ægtefæller.

Med ændringen præciseres det i bestemmelsen, at der også skal ses bort fra formue i form af kapitalpension m.v. Med den foreslåede ændring er det hensigten at bringe formuevurderingen efter repatrieringsloven i overensstemmelse med den formuevurdering, der foretages af kommunalbestyrelsen i forbindelse med vurderinger efter de regler, der er fastsat i medfør af § 15 i lov om aktiv socialpolitik.

Ved vurderingen skal kommunalbestyrelsen tage udgangspunkt i en konkret vurdering af, hvorvidt tilbagekøbsværdien kan bidrage væsentligt til ansøgerens eller familiens forsørgelse.

Der er med den foreslåede forhøjelse af formuebeløbet, der skal ses bort fra, ikke tilsigtet ændringer af den hidtidige praksis vedrørende kommunalbestyrelsens opgørelse af udlændingens formue i forbindelse med afgørelse om hjælp til repatriering. Der skal således i formuevurderingen ses på udlændingens samlede formue og ikke skelnes mellem midler, der stammer fra f.eks. kapitalpension eller øvrig realiserbar formue.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger i afsnit 3.3.

Til nr. 4

Det følger af repatrieringslovens § 10, stk. 1, nr. 1, at en udlænding kun kan få tilkendt reintegrationsbistand, hvis vedkommende ikke selv er i besiddelse af midler, der kan dække behovet for reintegrationsbistand. For ægtepar foretages vurderingen på grundlag af parrets samlede økonomiske forhold.

Med den foreslåede nye bestemmelse i *§ 10, stk. 4,* foreslås det at indføre en mulighed for anmodning om genoptagelse af en ansøgning om reintegrationsbistand efter bestemmelsens stk. 1 eller 3, hvis forsørgelsesgrundlaget mistes eller væsentligt forringes inden for to år efter udrejsen, og hvis ansøgningen indgives senest seks måneder efter, at ansøger har mistet eller væsentligt fået forringet sit forsørgelsesgrundlag.

Det er i den forbindelse en betingelse, at den pågældende udlænding inden repatrieringen har ansøgt om og fået afslag på reintegrationsbistand under henvisning til § 10, stk. 1. nr. 1. Det er endvidere en betingelse for, at kommunalbestyrelsen på baggrund af en anmodning om genoptagelse kan tilkende reintegrationsbistand, at udlændingen på tidspunktet for den oprindelige afgørelse opfyldte de øvrige betingelser for at modtage reintegrationsbistand, jf. lovens § 10, stk. 1, nr. 2-4.

Ansøgning om genoptagelse skal indgives til den kommunalbestyrelse, som traf afgørelse om afslag på reintegrationsbistand og være vedlagt dokumentation for, at forsørgelsesgrundlaget efterfølgende er mistet eller væsentligt forringet.

Det er endvidere en betingelse for at få tilkendt reintegrationsbistand, at den pågældende udlænding fortsat opfylder de øvrige betingelser for at modtage reintegrationsbistand, herunder at vedkommende fortsat opholder sig som repatrieret i sit hjemland eller tidligere opholdsland og ikke på anden vis er kommet i besiddelse af midler, der kan dække behovet for reintegrationsbistand.

Det beror på en konkret og individuel vurdering af hver enkelt sag, hvorvidt den pågældende udlænding opfylder betingelserne for at modtage reintegrationsbistand. Bestemmelsen er særligt tiltænkt anvendelse i de tilfælde, hvor den indtægtsoppebærende ægtefælle efter repatriering afgår ved døden og efterlader den overlevende ægtefælle uden forsørgelsesgrundlag, og hvor en udlænding, der på tidspunktet for repatriering modtog førtidspension og dermed ikke var berettiget til at modtage reintegrationsbistand, efter

overgang til folkepension modtager et så lavt beløb om måneden, at vedkommende, såfremt repatriering først havde fundet sted på dette tidspunkt, ville have været berettiget til reintegrationsbistand.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 3.4.

Til nr. 5

Efter den gældende repatrieringslovs § 10, stk. 6, fastsætter social-, børne- og integrationsministeren størrelsen af reintegrationsbistanden. Bistanden fastsættes i forhold til leveomkostningerne i de enkelte lande og på grundlag af en vurdering af mulighederne for en vellykket repatriering.

Dette har som følge af lovændringen ved lov nr. 248 af 23. marts 2010 været udmøntet ved, at der i en bekendtgørelse er fastsat satser for to landegrupper.

Med den foreslåede ændring af *§ 10, stk. 6*, der bliver stk. 7, præciseres adgangen til at inddele landene i landegrupper med sammenlignelige leveomkostninger, således at der kan tages højde for udviklingen i leveomkostninger i de enkelte lande ved etablering af nye landegrupper og ved omplacering af et land fra en landegruppe til en anden.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger i afsnit 3.5.

Til nr. 6.

Forslaget er en konsekvensændring af de foreslåede ændringer af repatrieringslovens § 7, stk. 2, nr. 4, og § 7, stk. 3, hvor beløbene er angivet i 2014-niveau.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger i afsnit 3.1 og 3.2.

Til § 2

Det foreslås i *§ 2, stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. marts 2014.

Det foreslås på den baggrund i *§ 2, stk. 2*, at loven ikke finder anvendelse i sager, hvor repatriering finder sted inden lovens ikrafttræden. I disse sager finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Det betyder, at de nye regler vil finde anvendelse for både aktuelt verserende ansøgninger om støtte og for sager, som er afgjort, men hvor repatrieringen ikke har fundet sted. Det betyder, at kommunalbestyrelsen vil være forpligtet til at genoptage sådanne afgjorte sager med henblik på behandling efter de nye regler. Der forventes at være tale om et mindre antal sager. En udlænding, der er vendt tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland før den 1. marts 2014 som led i repatriering, skal have en eventuel etableringsydelse udbetalt efter de hidtidige regler, ligesom vedkommende ikke har adgang til at søge om genoptagelse af en ansøgning om reintegrationsbistand.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering	*Lovforslaget*
	§ 1 I repatrieringsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1052 af 28. august 2013, foretages følgende ændringer:
§ 7...	**1.** I *§ 7, stk. 2, nr. 4,* ændres »117.581 kr.« til: »127.517 kr.«, og »35.860 kr.« ændres til: »38.890 kr.«.
Stk. 1...	
Stk. 2, nr. 1-3...	
4) hjælp til etablering i hjemlandet eller det tidligere opholdsland med indtil 117.581 kr. pr. person, der er fyldt 18 år, og med indtil 35.860 kr. pr. person, der ikke er fyldt 18 år,	
Stk.3. Hjælp til etablering efter stk. 2, nr. 4, udbetales i to dele, således at der ved tilbagevenden udbetales indtil 17.581 kr. pr. person, der er fyldt 18 år, og indtil 5.860 kr. pr. person, der ikke er fyldt 18 år. For udlændinge, der har fortrydelsesret efter udlændingelovens § 17 a, stk. 1 eller 2, udbetales den resterende del af hjælp til etablering efter stk. 2, nr. 4, efter fortrydelsesrettens udløb. For andre udlændinge udbetales den resterende del af hjælp til etablering 12 måneder efter udrejsen af Danmark.	**2.** I *§ 7, stk. 3, 1. pkt.,* ændres »17.581 kr.« til: »51.007 kr.«, og »5.860 kr.« ændres til: »15.556 kr.«.
Stk. 4-7...	
Stk. 8. Ved vurderingen af, om udlændingen har midler til repatriering, jf. stk. 1, ser kommunalbestyrelsen bort fra formuebeløb på op til 20.000 kr. for enlige og op til 40.000 kr. for ægtefæller	**3.** I *§ 7, stk. 8*, ændres »formuebeløb på op til 20.000 kr.« til: »formuebeløb, herunder i form af kapitalpension m.v., på op til 50.000 kr.«, og »40.000 kr.« ændres til: »100.000 kr.«.
§ 10...	**4.** I *§ 10* indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:
Stk. 1-3...	*»Stk. 4.* Kommunalbestyrelsen kan i særlige tilfælde efter ansøgning genoptage en ansøgning om reintegrationsbistand efter stk. 1 eller stk. 3, hvis ansøgeren tidligere har fået afslag herpå under henvisning til stk. 1, nr. 1, og den pågældende inden for 2 år efter udrejsen fra Danmark har mistet eller fået sit forsørgelsesgrundlag væsentligt forringet. Ansøgning herom skal indgives senest seks måneder efter ansøger har mistet eller væsentligt fået forringet sit forsørgelsesgrundlag. Ansøgning om genoptagelse indgives til den kommunalbestyrelse, som tidligere har truffet afgørelse om afslag på reintegrationsbistand.«
§ 10...	Stk. 4-7 bliver herefter stk. 5-8.
Stk. 1-5...	

Stk. 6. Social-, børne- og integrationsministeren fastsætter størrelsen af reintegrationsbistanden for udlændinge, der repatrierer. Bistanden fastsættes i forhold til leveomkostningerne i de enkelte lande og på grundlag af vurdering af mulighederne for en vellykket repatriering. Social-, børne- og integrationsministeren kan fastsætte nærmere regler om betingelserne for og fremgangsmåden ved udbetaling af reintegrationsbistand.

Stk. 7...

§ 14...

Stk. 1...

Stk. 2. De beløb, der er nævnt i § 7, stk. 2, nr. 4, og § 7, stk. 3, er fastsat i 2010-niveau og reguleres fra og med 2011 en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent.

5. I *§ 10, stk. 6,* der bliver stk. 7, indsættes i 2. pkt. efter "lande": ", der kan inddeles i landegrupper med sammenlignelige leveomkostninger,".

6. I *§ 14, stk. 2,* ændres "2010-niveau" til: "2014-niveau", og "2011" ændres til: "2015".

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. marts 2014.

Stk. 2. Loven finder ikke anvendelse i sager, hvor repatriering finder sted inden lovens ikrafttræden. I disse sager finder de hidtil gældende regler anvendelse.